№ 298. Piątek 30. Grudnia 1864. Rok wydania 54.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA

Insercya w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

Jego c. k. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z 12. grudnia r. b. zezwolić najłaskawiej, ażeby wice buchhalter państwa przy lwowskiej izbie obrachunkowej *Jan Erlacher de Khay* przeniesiony został na własną prośbę w stały stan spoczynku, wyrażając mu przytem najwyższe uznanie za jego długoletnią i pożyteczną służbę.

Część nieurzędowa.

Lwów, 30. grudnia.

Jen. kor. dowiaduje się, że *utworzenie metropolii rumuńskiej* jako też *zwołanie serbskiego kongresu i synodu* zostało już dozwolone przez Najjaś. Pana.

We wczorajszym dzienniku naszym podaliśmy pod „Ostatnią pocztą" wiadomość telegraficzną z Paryża, *jakoby skutkiem zaspokajających oświadczeń Francyi i Anglii skłaniała się teraz także Austrya do znacznego zredukowania swojej armii.* Dziś przynosi *Wiener Abendpost* z powodu tej wiadomości następujące oświadczenie: „Podług otrzymanego tu doniesienia telegraficznego miała najnowsza *Indep. belge* przynieść wiadomość, że rząd austryacki, dzięki przyjaźnym staraniom Anglii i Francyi" zamyśla wkrótce zredukować znacznie armię swoją we Włoszech. Możemy oświadczyć z całą pewnością, że tutaj we właściwych sferach niewiadomo nic zgoła o podobnych krokach Anglii lub Francyi."

Jak piszą do *Bothschaftera* z Berlina, przyjęli pruski prezydent ministrów p. Birmark i minister handlu pan Itzenplitz jak najuprzejmiej austryackiego pełnomocnika celnego barona *Hocka*, i konferencye nietylko z tymi członkami rządu, ale także z mężami biegłymi w zawodzie celno-politycznym, jak pp. Delbrück, Pommer-Esche i Philippsborn obudziły w pełnomocniku austryackim wielką nadzieję, że rezultatem jego misyi berlińskiej będzie zawarcie traktatu handlowego między Austryą i związkiem celnym.

Berlińska *Montags-Ztg.* donosi, że *dekret zwołujący obie izby sejmu pruskiego* ma być wydany jeszcze w ciągu tego tygodnia. Rząd zamierza, jak słychać, przedłożyć sejmowi zaraz na początku sesyi *ustawę względem marynarki*, ponieważ pierwotne jego projekta w tym względzie, żądające tylko pożyczki, natrafiły na przeszkody finansowe. Być może nawet, że rząd zdecyduje się teraz przedłożyć izbom ów plan założenia floty, od którego jak wiadomo izba deputowanych uczyniła zawisłem przyzwolenie swoje na kredyt dla marynarki.

Co do *pogłosek, przywiązywanych do podróży pana Pfordtena*, doradza teraz także *Baier. Ztg.* podobnie jak *Drezd. Jour.*, ażeby przyjmowano je z największą ostrożnością, zaś co do ułożonego już niby planu potrójnego przymierza powiada, że indywidualne wnioski, jakie podoba się wyprowadzać korespondentom dziennikarskim, nienależą bynajmniej do rzędu faktów, które zasługiwałyby na rozszerzenie w drodze telegraficznej.

Belgijska *Independ.* bawi się znowu w kombinacye wojenne. Wprawdzie powiada ona, że podług wiadomości z Paryża przeważają teraz widoki pokojowe, ale mogą zajść nieprzewidziane wypadki, które nadałyby inny obrót rzeczy. Napoleon — powiada — chce oczekiwać wrażenia, jakie sprawi odwołanie wojsk francuskich z Rzymu. Jeżli z żadnej strony nie nastąpi interwencya na rzecz Papieża, będzie Francya prowadzić dalej dzieło swoje we Włoszech, lub dozwoli je prowadzić wazalowi swemu, Piemontowi. Lecz jeżliby ktokolwiek zechciał interweniować w sprawie Papieża, natenczas uważałaby to cała Francya za zamach i Napoleon mógłby prowadzić wtedy wojnę z przyzwoleniem narodu.

Stosunki włoskie zaczęły już od jakiegoś czasu zwracać mniej uwagi na siebie. Ze wszystkich stron potwierdzają, że przyjaciele systemu oszczędności uzyskali wszędzie przewagę nad partyą ruchu, a nawet i to stronnictwo ma być tego zdania, że do rozpoczęcia wojny z Austryą potrzeba na wszelki sposób oczekiwać pomyślniejszej sposobności. Liczą na to, że Cesarz Ludwik Napoleon w interesie swoich projektowanych budowli, które bardziej go obchodzą niż kombinacye polityki zagranicznej, odeszle część armii swojej do domu. Mieszkańcy Turynu oczekują debaty nad sprawozdaniem komisyi śledczej w sprawie wypadków wrześniowych, i żądają zadośćuczynienia za krzywdę, jaką im wyrządzono, ponieważ zachowanie się ludności tego miasta zostało błędami dawnego rządu postawione w zupełnie fałszywym świetle.

Gazeta senacka petersburgska ogłosiła statut postępowania sądowego, nowe prawa dla sądów cywilnych i karnych i kodex karny dla sądów pokoju. Nowe prawa na język francuzki przełożone być mają. Teraz pracują nad nowym kodexem karnym wojskowym. Uchwały i wyroki nowych sądów mogą być drukiem ogłoszone, tak przez sądy karne jako też i przez osoby prywatne. Wolno także jest ogłaszać wszystko co się w sądach dzieje, wolno krytykować postanowienie sądów, jednak z uwagą na uszanowanie, jakie się trybunałom i urzędnikom należy. Sąd prowincyonalny w Władykawkazie, stolicy prowincyi tegoż imienia, otwarty został w dniu 10. (22.) listopada, w obecności naczelnika prowincyi Sereku i władz. Sąd ten ma dwie instancye, postępowanie jest ustne, z wyjątkiem przypadków, w których fiskus jest interesowany i niektórych innych. Teraz właśnie ogłoszony został ukaz o reorganizacyi gimnazyi.

Monarchia Austryacka.

Wiedeń, 28. grudnia. *(Nowiny dworu. — Wiadomości bieżące.)* Dnia 30., 31. b. m. i 1. p. m. zastępca Ochmistrza dworu będzie przyjmował życzenia noworoczne w imieniu Jego ces. Mości. Jednocześnie Ochmistrzyni dworu przyjmować będzie życzenia w imieniu Najjaśniejszej Pani. W miesiącu styczniu przypadają następujące uroczystości dworskie: d. 11. urodziny Arcyksięcia Rainera, d. 17. urodziny Arcyksiężnej Elżbiety, d. 15. urodziny Arcyksiężnej Matyldy, i dn. 27. urodziny Arcyksiężnej Zofii. — Arcyksiążę Józef z małżonką odjedzie jutro do Linzu.

Ban Sokcsevich był wczoraj zaproszony do stołu cesarskiego. Były minister policyi Br. Hübner ma tu przybyć z Paryża w piątek lub sobotę. — Siedmiogrodzki kanclerz nadworny hr. Nadasdy wybierze się jutro w podróż do Paryża.

(Regulamin emerytur.) W ministeryum finansów pracują teraz nad nowym regulaminem emerytur dla urzędników państwa. Wydział krajowy niższej Austryi wypracował już regulamin emerytur dla urzędników stanowych, według którego emerytura ma być w peryodach siedmioletnich obliczona w ten sposób, aby urzędnik po trzydziestu pięciu latach służby mógł otrzymać całą pensyę. Sekcya rady gminnej miasta Wiednia zajmuje się także projektem rewizyi regulaminu emerytur urzędników miejskich, i poleciła izbie obrachunkowej dostarczyć wszelkie w tym względzie potrzebne materyały.

(Posiedzenie izby panów z dnia 27. grudnia.)

Na posiedzeniu izby panów z dnia 27. grudnia zajęli miejsca na ławicy ministeryalnej Ich Excel. pp. *Mensdorff*, *Schmerling*, *Mecsery*, *Plener*, *Frank*, *Nadasdy*, naczelnik sekcyjny *Kalchberg*.

Po odczytaniu protokołu odczytane zostały dwa reskrypta ministeryum stanu. W pierwszym było zawiadomienie, iż Najjaśniejszy Pan przyjąć raczył z zadowoleniem adres przez izbę panów uchwalony, w drugim, iż Najjaśniejszy Pan przyjąć raczył do wiadomości wyraz wdzięczności izby panów, za udzieloną wiadomość o pakcie familijnym zawartym z Arcyksięciem Maxymilianem, obecnym cesarzem mexykańskim Maxymilianem I.

Izba deputowanych reskryptem swego prezeza przesłała izbie panów prawo o dalszym poborze podwyższonych podatków i prawo o zwrocie podatku przy wywozie cukru, które to prawo prezydyum izby panów przesłało komisyi finansowej do bliższego zgłębienia.

Z porządku dziennego referent komisyi finansowej, br. *Pipitz*, odczytał relacyę względem dalszego poboru podwyższonej opłaty stemplowej i należytości skarbowych po dzień ostatniego maja 1865r. komisya wnosi, ażeby prawo to przyjęte zostało w redakcyi przez izbę deputowanych uchwalonej. Wniosek ten bez rozpraw przyjęty i po trzecim odczytaniu w uchwałę zamieniony został.

Referent komisyi finansowej, baron *Rueskäfer*, odczytał relacyą względem prawa o zwrocie podatku przy wywozie cukru za granicę monarchii. Komisya wnosi, ażeby izba panów przystąpiła do uchwały izby deputowanych.

Po krótkiem przymówieniu się księcia *Salm*, twierdzącego, iż podatek od wyrobu cukru jest za wysoki, że prawo obecne nie polepszy biednego stanu ludu, który po większej części użycia cukru odmawiać sobie musi, na co p. *minister skarbu* odpowiedział, iż rząd pod tym względem nie łudzi się wcale i projektowanym zwrotem podatku chciał jedynie ulżyć niedoli fabryk cukru; poczem p. minister skarbu zrobił uwagę, iż kiedy w związku cłowym stosunek 11 do 1 przyjęty jest za zasadę w opodatkowaniu cukru, w Austryi stosunek ten $12^1/_2$ do 1. wynosi — po wysłuchaniu mowy barona *Baumgartena*, oświadczającego, iż w obec komisyi badawczej fabrykanci cukru zgodzili się na stosunek $12^1/_2$ do 1. — izby przyjęła wnioski komisyi i takowe po trzeciem odczytaniu w uchwałę zamieniła.

Prezes komisyi długu państwa, książę *Colloredo*, zawiadomił izbę, iż przy odbytem według przepisów statutu wylosowaniu jednego członka izby panów do komisyi tej delegowanego, los padł na fmp. Hessa, z którego to powodu izba nowy wybór uczynić zechce. Do wyboru tego izba zaraz przystąpiła i na 57 głosujących fmp. Hess większością 46 głosów na nowo wybrany został.

Po czem posiedzenie zamknięto i do dnia nieoznaczonego odroczone zostało.

Francya.

Paryż, 25. grudnia. (*Różne wiadomości.*) Dzienniki francuskie zamieściły wprawdzie niektóre ustępy encykliki papiezkiej, dotąd jednak nie wiadomo czyli ogłoszenie całej encykliki dozwolone będzie. Według konkordatu rząd francuski ma prawo zbadania czyli zdania wyrzeczone w dokumentach papiezkich zgodne są z prawami i instytucyami krajowemi i żadne breve papiezkie nie może być w dziennikach ogłoszone póki w dzienniku praw ogłoszone nie będzie. Dziś rada stanu odebrała zlecenie zbadania w tym kierunku encykliki z dnia 8. grudnia i od jej opinii zależeć będzie czyli ogłoszenie encykliki dozwolone zostanie.

O rozbrojeniu mówią tu więcej w teoryi jak w praktyce. W obec usposobienia w Algieryi nie można zmniejszać wojska tamtejszego, które 180.000 ludzi wynosi. Inne też pozycye militarne znacznych garnizonów potrzebują. Paryż i jego okolica muszą mieć 60.000 ludzi, Lugdun 30.000 i tego zmienić nie można. Konferencya marszałków nie poparła wcale ulubionego planu pan Drouin de Lhuys.

Włochy.

(*Różne wiadomości.*) Z Medyolanu piszą do *Jener. Kor. austr.* pod dniem 23. grudnia, iż stronnictwo ruchu nie zaprzestało agitacyi w zadgranicznych prowincyach, które ciągle utrzymuje w wzburzeniu częścią przez dzienniki i broszury, częścią przez tajemne werbunki i gromadzenie broni, obok czego rozsiewa wieści fałszywe i zatrważające. Niedawno patrol karabinierów zabrał w brogu siana włościanina jednego z Carracina 80 nowych karabinów, a w Cedegolo 2000 gotowych ładunków i wielką ilość broni. Podobną ilość broni zabrano także w pobliżu miasta Lodi. Miasto to nawiedzone zostało w ostatnich czasach wieloma nieszczęśliwemi wypadkami. Niedawno łódź jedna zatopiła się pod Comazzo, na lewym brzegu Addy, przyczem 9 ludzi życie straciło, a teraz pod samem miastem spaliła się wielka fabryka jedwabiu, jeden z największych zakładów przemysłowych, będący własnością spokojnego obywatela, znanego z konserwatywnego swego usposobienia. W skutek tego nieszczęścia do 1000 robotników, rzemieślników i sług straciło utrzymanie, i przemysł cały wielką klęskę poniósł. Zdaje się, iż ogień był podłożony, na co jednak nie ma dowodu.

Niemcy.

(*Adres szleswicko-holsztyński.*) Dzienniki północno-niemieckie podają osnowę adresu szleswicko-holsztyńskiego podanego do Cesarza austryackiego i Króla pruskiego. Adres ten opiewa jak następuje:

Gdy pokój został pod dniem 30. października b. r. zawarty i wzajemnie ratyfikowany, podpisani mieszkańcy księstw Szleswik-Holsztynu zebrali się, aby w najuniżeńszem przedstawieniu przedłożyć Najjaśniejszym Monarchom wyraz swoich życzeń względem dalszego urządzenia publicznych stosunków tych księstw. O ile z radością powitaliśmy długo upragnioną chwilę, w której Najjaśniejszym Monarchom podobało się jedność administracyi księstw Szleswik-Holsztynu pod najwyższą swoją władzą powołać do życia, o tyle spodziewamy się trwałej rękojmi takowej jedności przez przyjęcie Szleswiku do związku niemieckiego. Z całkiem bezwarunkowem zaufaniem oddajemy się także nadziei, że Najjaśniejsi Monarchowie poczynią kroki, które zdołają zabezpieczyć na zawsze polityczną jedność księstw, i dadzą im najlepszą rękojmię błogosławieństw zewnętrznego i wewnętrznego pokoju.

Do tego uważamy za potrzebne: 1) Aby było zarządzone bezstronne prawne rozstrząśniecie, kto jest powołany do sukcesyi w panowaniu nad księstwami Szleswik-Holsztynu, i 2) aby rezultat tegoż był w sposób przekonywający oznajmiony zgromadzeniu stanów szleswik-holsztyńskich prawnie połączonemu.

Jeżeli to rozstrząśnięcie doprowadzi do takiego rezultatu, że jeden z Książąt ma niezaprzeczone prawo do sukcesyi w obudwu Księstwach i wszystkich częściach tychże, spodziewamy się, że miłujący sprawiedliwość Najjaśniejsi monarchowie temu Księciu poruczą rządy Księstw. Nawet i w tym razie gdyby się pokazać miało, że zastosowanie ustaw zasadniczych prawa o sukcesyi wymaga rozdzielenia Księstw, pokładamy ufność w mądrej troskliwości Najjaśniejszych Monarchów. Pretensye do części nie mogą uzasadniać prawa do niepodzielnej całości.

Takie pretensye muszą ustąpić w obec względu na pomyślność kraju. Ten wymaga jak najmożliwszego zabezpieczenia przez odpowiednie ugruntowanie potęgi którego Najjaśniejsi Monarchowie niezechcą Księstw pozbawiać. Ale to według naszego najszczerszego przekonania nie może być lepiej zagwarantowane jak przez najściślejsze przyłączenie do jednego z głównych mocarstw niemieckich a mianowicie do monarchii pruskiej jako najbliżej Księstw położonej. Przytem jednak z zupełnem zaufaniem oddajemy się nadziei, że Księstwom w każdym razie będzie udzielona odpowiednia ich stosunkom samodzielność co do spraw wewnętrznych. Upraszamy Najjaśniejszych Monarchów, aby w swoich najwyższych postanowieniach dla pomyślności Księstw kierowali się według tej podstawy, i aby w danym razie zakomunikowali swoje postanowienie połączonemu zgromadzeniu stanów Księstw Szleswik-Holsztynu. Tym sposobem Najjaśniejsi Monarchowie uwieńczą dzieło pokoju, i Księstwa co do swego bytu zabezpieczone, zobowiążą do wiecznej wdzięczności.

Adres ten podpisali pp.: H. O. Ahlefeldt-Lindau, J. Baudissin-Borstel, D. Buchwaldt, H. Buchwaldt-Helmstorff, B. Donner, Geo. Hesse, Dr. Jochs, L. Johannsen - Sophienhoff, Mesmer - Sardern za siebie i Hr. Reventlov-Criminill-Emkendorff, Br. Meurer-Krummendick, W. Pustau, Ernest Reventlov-Farve, Th. Reventlov-Jersbeck, C. Scheel-Plessen, Hr. C. Schimmelmann, Hr. E. Schimmelmann.

(*Różne wiadomości.*) Środki, które rząd pruski zarządził dla utrzymania spokojności w Poznańskiem, zostały teraz zaostrzone i policya odebrała zlecenie ścisłego baczenia na obcych podróżujących i na krajowców. Ostrą tę kontrolę przypisują wiadomościom, jakie rząd pruski odebrać miał względem nowych zamiarów rewolucyjnej propagandy, która obecne usposobienie włościan w kongresowej Polsce dla swoich widoków wyzyskiwać usiłuje. W obec tak wiadomych zamiarów rząd pruski badawczym śledzi okiem dalszy rozwój stosunków włościańskich w Polsce, przyczem zrobił dostrzeżenie wcale nie zadawalniające.

Stan takowy łatwo wywołaćby mógł wzburzenie między włościanami prowincyi poznańskiej, gdyby komunikacya zatamowana nie była; rząd przeto w obec znanych zamiarów demokracyi polskiej obowiązany jest do ścisłego przestrzegania porządku w własnej swej polskiej prowincyi i do ścisłego strzeżenia granic, w którym to celu garnizony nadgraniczne wzmocnione zostały.

W skutek zniesienia klasztorów w Królestwie Polskiem wielu zakonników wyjawiło życzenie udania się do prowincyi poznańskiej, rząd jednak ograniczył im czas pobytu, dozwalając im dalszej podróży ku zachodowi. Około 30 kapucynów przybyło niedawno do Katowic, gdzie ich długo policyjnie badano. Granicę austryacką wolno podobnym wygnańcom przebywać bez przeszkody.

Królestwo Polskie.

(*Przepisy dotyczące utrzymania i zarządu klasztorów rzymsko-katolickich w Królestwie Polskiem*) (Ciąg dalszy).

Część III.

O oddaniu klasztorów pod nadzór władzy cywilnej.

§. 39. Do klasztorów rzymsko-katolickich wstępować mogą, mieszkańcy stali Królestwa Polskiego, wyznania rzymsko-katolickiego, bez różnicy stanu, za zezwoleniem władzy cywilnej i zwierzchności dyecezyalnej, które obok tego czuwają, aby prowadzenie się osoby wstępującej do klasztoru, odpowiadało ważności stanu duchownego, i aby przytem do wstąpienia do zakonu nie zachodziły żadne pod względem przepisów kościelnych lub cywilnych przeszkody.

§. 40. Pragnący wstąpić do zakonu, zanieść winien o to prośbę do gubernatora, w którego gubernii znajduje się klasztor tegoż zakonu, z dołączeniem do tej prośby aktu urodzenia i chrztu.

§. 41. Po odebraniu prośby, gubernator zbiera o nim stosowne wiadomości i przekonywa się:

a) czy proszący nie jest obwinionym o jakie występne czyny;

b) czy nie jest związany ślubem małżeństwa;

c) czy wstąpieniu do klasztoru nie stoi na zawadzie należenie do spisu wojskowego;

d) czy osoba pragnąca wstąpić do klasztoru, nie ma mniej jak lat 24. życia, w ścisłem zastosowaniu się do art. 17. ukazu z d. 6. (18.) marca 1817 r.

Wszystkie te warunki z wyjątkiem wymienionego w punkcie ad *c)* koniecznemi są i do wstąpienia do klasztoru żeńskiego.

§. 42. Zebrawszy wymienione w §. 41 wiadomości, gubernatora na żądanie proszącego, czyni wniosek i przedstawia go komisyi rządowej spraw wewnętrznych i duchownych, dołączając do przedstawienia swego wskazane w §. 41 dowody, jako też wiadomości o istotnej liczbie zakonników i nowicyuszów w tem zgromadzeniu, do którego pragnie wstąpić proszący.

§. 43. Komisya rządowa spraw wewnętrznych i duchownych otrzymawszy przedstawienie gubernatora i przekonawszy się, że ze strony władzy cywilnej nie zachodzą przeszkody do wstąpienia proszącego lub proszącej do klasztoru, znosi się z miejscową władzą dyecezyalną i żąda formalnego przekonania się przez nią, czy pod względem duchownym nie zachodzą przeszkody do przyjęcia do zgromadzenia zakonnego nowicyusza lub nowicyuszki. Po otrzymaniu takowej wiadomości, komisya rządowa spraw wewnętrznych i duchownych udziela pozwolenie proszącemu na wstąpienie do klasztoru i zawiadamia o tem biskupa dyecezyalnego i gubernatora, zalecając przytem dopilnowanie, aby śluby uroczyste (vota solemnia) nie wprzód przez wstępujących do klasztoru czynione były, jak po dojściu przez nich 30 lat życia, stosownie do art. 17. ukazu z d. 6. (18.) marca 1817 r.

§. 44. Aby śluby uroczyste (vota solemnia) wykonywane przy ostatecznym wstąpieniu do zakonu otoczyć wszelkiemi warunkami ostrożności, stanowi się, że śluby takowe mają być składane nie inaczej jak w obecności osób, delegowanych przez zwierzchność duchowną i dwóch delegowanych przez gubernatora w charakterze świadków ze strony władzy cywilnej. Śluby wykonywane bez zachowania tej koniecznej formalności, nie będą uznane za ważne.

§. 45. Z uwagi na wydane już postanowienia co do oddania pod zarząd komisyi rządowej oświecenia publicznego, wszystkich istniejących dotąd przy klasztorach szkół elementarnych, tudzież do połączenia znajdujących się przy niektórych zgromadzeniach zakonnych seminaryów z seminaryami dyecezyalnemi, nie mogą być zakładane w klasztorach studya, seminarya, szkoły elementarne pensyony, lub jakiegokolwiek rodzaju zakłady naukowe tak męzkie jak i żeńskie.

§. 46. Ponieważ tak klasztory jak i znajdujący się w nich zakonnicy zabezpieczone mają w zupełności utrzymanie przez wyznaczenie od rządu na ten cel funduszu etatowego i zasiłku pieniężnego, przeto zbieranie przez zakonników jałmużny, czyli tak zwana kwesta w oddalonych od klasztorów miejscach, jako odrywająca ich od pobożnych ćwiczeń w klasztorach i dająca powód do nadużyć i zgorszeń, zabrania się. Kwesta dozwala się jedynie w obrębie samego klasztoru, tudzież w tem mieście lub w granicach parafii wiejskich, w których znajduje się zgromadzenie zakonne.

§. 47. Nie pozwala się księżom świeckim zbierania się w klasztorach dla odbywania w nich tak zwanych rekolekcyi, kongregacyi i innych tym podobnych zebrań, bez szczegółowego na to zezwolenia komisyi rządowej spraw wewnętrznych i duchownych.

§. 48. Zwierzchność klasztorna, zawczasu zawiadamia policyę miejscową o wszelkich uroczystościach klasztornych i innych, z powodu których pobożni zgromadzają się do kościołów klasztornych w celu modlitwy, aby władza cywilna mogła ze swej strony czuwać nad zachowaniem należytem porządku policyjnego.

§. 49. Zakonnicy i zakonnice nie mogą być przenoszeni z jednego zgromadzenia do drugiego bez poprzedniego wyjednania na to decyzyi komisyi rządowej spraw wewnętrznych i duchownych, która w podobnych wypadkach zbiera przez pośrednictwo zwierzchności gubernialnej, szczegółowe wiadomości o powodach dla których uznaje się być potrzebnem przeniesienie zakonnika lub zakonnicy do innego zgromadzenia.

§. 50. Zwierzchność klasztorna obowiązana jest bezzwłocznie zawiadamiać miejscową władzę cywilną o każdej zmianie w składzie osobistym zakonu.

§. 51. Zabrania się mieszkać w klasztorach komukolwiek, oprócz:

a) zakonnych osób, do zgromadzenia rzeczywiście należących i jako takich w urzędowych listach zamieszczonych, tudzież

b) ludzi do posługi klasztornej niezbędnie potrzebnych. Liczbę osób do posługi klasztornej dla każdego klasztoru, oznaczają stałe etaty, które będą układane przez zwierzchność dyecezyalną i zatwierdzane przez komisyę spraw wewnętrznych i duchownych. (D. n.)

Kronika.

(Komisya do wytyczenia śladu kolei.) Wczorajszym pociągiem kolei przybył tu p. Ursprung, inspektor kolei Karola Ludwika. Tenże wraz z przydanymi sobie do pomocy urzędnikami technicznymi udaje się do Tarnopola dla wytyczenia linii łączącej to miasto z dawniej wytoczoną linią ze Lwowa do Brodów. Pan inspektor Ursprung już dawniej odznaczył się jako inżynier przy budowie kolei Tyrolskich.

(Ojciec Semenenko.) „Krak. Ztg." z 28go b. m. donosi. Od soboty bawi w Krakowie rektor mającego założyć się polsko-rzymskiego seminaryum, członek zakonu Zmartwychwstańców i kongregacyi cenzury duchownej w Rzymie Ojciec Piotr Semenenko, który, jak wiadomo, bawi już dłuższy czas w Galicyi. Na kilkudniowy swój pobyt tutaj przyjął ofiarowane sobie gościnnie pomieszkanie u najprzewielebniejszego X. biskupa Łętowskiego.

(Do Jerozolimy.) Redaktor p. Franciszek Tuvora, znany przedsiębiorca podróży oryentalnych, w których w przeciągu dwóch lat brało udział przeszło 1000 osób, urządza na Wielkanoc w r. 1865 podróż towarzyską do Jerozolimy. Odjazd nastąpi w sobotę dnia 25. marca; pobyt w ziemi świętej potrwa do 21. kwietnia; w przejeździe zwiedzi towarzystwo: Korfu, Syrę, Smyrnę i Alexandryę; w Palestynie robione będą wycieczki do Jericho, Betlehem, do Jordanu i do Martwego morza. Cena udziału jest 250 złr. Obszernego programu podróży dostać można w kantorze Gazety wiedeńskiej, i będzie też rozesłany pocztą.

(Egipski kodex karny.) Pewien jurysta uczestniczący w podróży towarzyskiej do Egiptu przejrzał egipski kodex karny, i podaje z niego niektóre ciekawe wyjątki. Kij i bat odgrywają w nim wielką rolę. Włóczęgom najlepiej jeszcze; tych bowiem trzymają tak długo w areszcie, dopokąd „się niepoprawią"; piekarze i rzeźnicy, którzy używają fałszywej wagi, lub w inny sposób oszukują kupujących, karani bywają publicznie kijami od 3 do 99 razów. Kto uszkodzi wolno rosnące drzewo, musi albo podwójnie wynagrodzić szkodę, albo otrzyma 75 batów. Chłop przebierający się za Beduina, by się uwolnić od podatku, podpada karze 79 batów. Urzędnik chociaż został ukarany i postradał nawet urząd, może być napowrót umieszczony, jeżli pięciu znakomitych mężów potwierdzi, że „się poprawił." Ktokolwiek uszkodzi starożytne skarby kraju obowiązany jest naprawić szkodę własnemi rękoma, a jeżli nie dokaże tego, otrzyma na miejscu 100 batów. Opieszałych kontrybuentów trzymają w areszcie tak długo, dopokąd „nieprzyrzekną poprawy." Jeżli chłopi rozpoczynają proces, „muszą wprzód jakiś czas przesiedzieć w areszcie." Dzierżawcy dochodów publicznych, jeżli dopuszczają się nadużycia, mają być wykluczeni od przyszłych dzierżaw, ich słudzy zaś, „którzy pomagali przytem", dostają po 150 batów.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Sanok, 22go grudnia. W I. połowie b. m. były na targach w obwodzie tutejszym następujące ceny czterech głównych gatunków zboża i innych artykułów.

	Miejsce targu:											
	Sanok		Krosno		Dobromil		Dukla		Rymanów		Dynów	
	zr	cen.	zr	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.
	walutą austryacką											
Mec pszenicy . . .	3	29	3	50	3	55	4	.	4	.	3	55
„ żyta . . .	2	53	2	39	2	47	2	60	2	30	2	50
„ jęczmienia .	1	96	2	4	2	.	.	.	2	.	1	35
„ owsa . . .	1	19	1	32	1	38	1	20	1	20	.	.
„ hreczki . .	.	.	2	50	.	.	.	.	.	.	.	.
„ kukurudzy .	.			.		.	.	.	.	.	.	
„ ziemniaków .	1	52	1	10	.	.	1	20	.	.	1	15
Cetnar siana . . .	.	80	2	.	1	35	1	10	1	20	1	60
„ wełny	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ nasienia koniczu		.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Sąg drzewa twardego	4	70	8		.		5	.	6	.	6	.
„ „ miękkiego	3	.	6	.	4	10	3	20	4	.	4	15
Funt mięsa wołowego	.	12	.	10	.	12	.	10	.	12	.	10
Mas okowity . . .	.	60	.	.	.	80	.	55	.	60	.	70

Ostatnia poczta.

Berlin, 28. grudnia. Ces. austryacki szef sekcyjny baron *Hock* miał dziś recepcyjną audyencyę u Króla.

Prov. Corr. pisze: Otwarcie sejmu krajowego nie nastąpi przed 14. stycznia. Co do uchwały reprezentacyi miejskiej powiada ta korespondencya: Rząd tylko umacnia się tem, iż w sprawach gminnych robi energiczny użytek ze wszystkich praw, jakie nadały jej konstytucya i ustawy. — Pod względem adresu szleswicko-holsztyńskiego nadmienia ten sam dziennik: Wyrażone w nim pojęcia i życzenia odpowiadają zupełnie zamiarom, jakie żywi rząd pruski co do dalszego załatwienia sprawy szleswicko-holsztyńskiej.

Do wiadomości dziennikarskich o usiłowaniach ku utworzeniu trzeciej grupy państw nietrzeba przywiązywać żadnej wagi; być może, że ministrowie Saxonii i Bawaryi porozumieli się co do swoich zdań i życzeń, ale wypadek ten nie ma żadnego praktycznego znaczenia dla dalszych postanowień i czynów. Serdeczne stosunki między Austryą i Prusami zniweczyły z góry te usiłowania; państwa te mogły poprzeć interesa tak niemieckie jak i własne tylko ściśłem przyłączeniem się do sprzymierzonych głównych mocarstw niemieckich.

Kreuzztg. pisze: Rząd oddał syndykatowi koronnemu do zbadania pretensye sukcesyjne do Szleswik-Holsztynu. Prezydentem tej komisyi jest minister sprawiedliwości, referentem profesor Heffler.

Drezno, 28. grudnia. *Dresd. Journ.* oświadcza, że wiadomość gazety kolońskiej, „jakoby p. Bismark wyraził posłowi saskiemu swoje niezadowolenie z powodu marszruty wojsk saskich wracających z Holsztynu", jest całkowicie zmyślona. Hr. Hohenthal nie miał od 30. listopada żadnej konferencyi z p. Bismarkiem.

Sztuttgarda, 28. grudnia. Izba deputowanych przyzwoliła bez debaty dalszy pobór podatków aż do 30. czerwca 1865.

Zeidl. Korresp. powiada: Jeżeliby przyjęty został projekt, by reprezentantowi Księcia Augustenburgskiego przyznane zostały

miejsce i głos w sejmie związkowym, byłoby to naruszeniem związku, gdyż uchwała taka byłaby wdzieraniem się w udzielne prawa teraźniejszych pos adaczy, a nawet ich zaprzeczeniem, i równałoby się odprawie Aus ryi i Prus. — Pruski poseł przy dworze duńskim obejmuje już swoją posadę z dn. 1. stycznia 1865.

Hamburg, 28. grudnia. Nowa 6 proc. pożyczka szwedzka została wystawiona na sprzedaż po 99 i miała dość znaczny odbyt. Kwota jej wynosi 8,100.000 marko banko, a ma być spłacona w czterech równych seryach, w czterech terminach od 15. lipca 1866 do 15. stycznia 1868. Wypłatę kuponów przyjął na siebie północno-niemiecki bank.

Nowy Jork, 17. grudnia. Sherman zajął fort Allister, przezco otworzył sobie komunikacyę z flotą. Obiegała pogłoska, że Sawanna została zdobyta i że zabrano przytem w niewolę 11.000 ludzi. Jenerał Thomas wyparł Hooda ze wszystkich pozycyi, zdobył 40 dział i zabrał 5000 jeńca.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 29. grudnia.

Hotel George: PP. Wiśniewski Tad., z Krystynopola. — Kalinowski Wład., z Bakowiec. — Mysłowski Kaj., z Zwiniacza.
Hotel europejski: Korzeniowski Karol, z Sołowy.
Hotel Langa: Laskowski Leon, c. k. rotmistrz, z Berna.
Hotel Krakowski: Jahn Józef, c. k. nadporucznik pens., z Łówczy.

Wyjechali ze Lwowa

Dnia 29. grudnia.

PP. Świeżawski Alex., do Szczepiatyna. — Glixeli Teod., do Chodorkowic. — Wallik Ferd., c. k. porucznik, do Węgier. — Siemianowski Fran., do Siemiginowa. — Croisse Lud., do Koszelowa. — Sozański Jan, do Tarnopola.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 29. grudnia.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru		Stan atmosfery
7. god. zrana	329 08	— 2.0	88.6	zachodni	sł.	pochmurno
2. god. po poł.	329 58	— 0.4	86 0	„	„	„
10. god. wiecz.	330 92	— 1.2	89.4	„	„	„

TEATR.

Dziś teatr polski: **„Pierwszy występ śpiewaczki (Eglantyna).“** Dramat w 4 aktach z niemieckiego tłum. przez Mieczysława Chrzanowskiego.

Jutro teatr niemiecki: **„Tschin-Tschin“**, oder: **„Ein Tag im Harem“**, komedya z tańcami i muzyką w 1 akcie. Poprzedzi: **„Flotte Burschen“**, nowa operetka komiczna w 1 akcie. Na zakończenie: **„Der Kurmärker und die Picarde“**, obrazek dramatyczny ze śpiewami i tańcami w 1 akcie.

Tegoż dnia o pół do 4tej po południu odbędzie się w teatrze Próba muzyki najnowszych tańców karnawałowych pod przewodnictwem kapelmistrza p. K. Leibolda.

Kurs lwowski.

Dnia 29 grudnia		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	5	41	5	45
Dukat cesarski	„ „	5	43	5	48
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	9	42	9	55
Rubel srebrny rosyjski	„ „	1	81	1	83
„ papierowy rosyjski	„ „	1	47	1	49
Talar pruski	„ „	1	73	1	75
Polski kurant i pięciozłotówka	„ „	—	—		—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	73	03	73	67
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	76	66	77	29
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	72	91	73	67
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	79	55	80	30
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	224	67	227	17

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 29. grudnia.	złr.	kr.
5% Metaliki	71	80
5% pożyczka narodowa	79	90
Losy z 1860 roku	93	75
Akcye banku wiedeńskiego	777	—
„ „ kredytowego	174	30
Londyn, 10 funtów szterlingów	114	90
Srebro	114	50
Dukat pojedyńczy	5	46½

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 27 grudnia.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
W austr. wal. po 5%	66.40	66.50
„ bez kuponów zwrotny po 5%	97.—	97.50
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	80.—	80.10
od kwiet. do paźd. po 5%	79.80	79.90
Pożyczka w srebrze z 1864 roku zwrotna w 35 latach	87.—	87.50
Z r. 1851 ser. B. po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 5%	71.50	71.75
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	71.75	72.—
dtto. po 4½%	62.25	62.75
dtto. „ 4%	55.50	55.75
dtto. „ 3%	41.50	41.75
dtto. „ 2½%	34.50	36.50
dtto. „ 1%	13.80	14.—
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	154.50	155.—
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	149.75	150 —
Przez. do wyl. z r. 1854	90.—	90.50
Przez. do wyl. z r 1860 po 500zł.	93.90	94.—
Przez. do wyl. z r 1860 po 100 zł.	97.10	97 30
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	81.90	82.10
Renty Como po 42 lir. aust.	19.50	20.—
Wylos. obl. dawn. długu państ. po 5%	66 25	67.25
„ „ „ 4½%	62.—	62.50
„ „ „ 4%	55.—	55.50
„ „ „ 3½%	48.—	48.50
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju „ 3%	—.—	—.—
„ 2½%	56.—	58.—
„ 2¼%	49.—	51.—
„ 2%	44.—	46.—
„ 1¾%	39.—	40.—
dtto. z procent. za granicą „ 5%	71.50	72.—
„ 4½%	67.25	67.75
„ 4%	60.—	60.50

B. Krajów koronnych. (Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.)	pien.	towar.
Niższej Austryi	89.50	90.50
Wyż. Aust.	89.75	90.25
Salcburg	90.75	91.25
Czech	93.	93.50
Morawii	91.—	92.—
Szląska	89.—	90.—
Styryi	90.50	91.—
Tyrolu	—.—	—.—
Kar., Krainy i Wyb.	88.50	92.—
Węgier	73 40	73.90
Banatu Tem.	72.25	73.—
Kroacyi i Slawonii	75.—	75.75
Galicyi	72 50	73 —
Siedmiogrodu	71.25	71.75
Bukowina	72.25	72.50
Z klauzulą wylos. w r. 1867	71.25	71.75
Banat Temesz.	70.30	70.50
Lomb. wen. poż. z r. 1859	96.—	96 50
Dług Tyrolu po 5%	—.—	—.—
„ 4%	57.—	57.50
Dług Salcburga „ 3½%	—.—	—.—
„ 3%	57.—	57.50
„ 2½%	—.—	—.—
Dług Krainy „ 2%	28.25	28.75
„ 1¾%	—.—	—.—

2. Stan oblig. domestykaln.

	pien.	towar.
Po 3% za 100 zł.	26.50	27.50
„ 2½% „ 100 „	22.50	23.—
„ 2¼% „ 100 „	20.—	20.50
„ 2% „ 100 „	18.—	18.50
„ 1¾% „ 100 „	15.75	16.25

3. Akcye.

(Za sztukę.)

	pien.	towar.
Banku narodowego	780.—	781.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	175.70	175.90
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	582.—	585.—
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1844.—	1846.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	201 60	202 —
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	134 25	134.75
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.	118 25	118 50
Kolei Cisy po 200zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147.—	147.—
Połud. kolei państ., lomb. wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 180 zł. (90%)	236 —	238.—
Kol. Kar. Lud. po 200zł. mon. konw.	225 25	225.75
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	—.—	—.—
dtto II. emis. po 200zł. m. k.	—.—	—.—
Kolej Bustehradzka po 500 zł. m. k.	710.—	720.—
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł m. k.	254.—	256.—
Kol. Bern. Ross. z pierwszeństwem po 200 zł. mon. konw.	—.—	185.—
Kol. Grac.-Köfl. i Tow. górn. po 200 zł. w. a.	149.—	151.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	454.—	455.—
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	227.—	229.—
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	352.—	355.—
Tow. młyna par. w Wied. po 500zł. w. a.	400.—	410.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 200 zł. w. a.	268 —	272.—
Uprzywil. czeska kolej zachodnia po 200 zł. w. a.	164 25	164 75
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	80.50	81.50
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.) z wpłatą 25%	43.—	43.50

4. Listy zastawne.

(za 100 zł.)

	pien.	towar.
Banku narod. w m. k. 6let. z r. 1857 po 5%	80.—	85.—
10let. „ 1857 po 5%	102.—	102.50
przeznaczone do los. po 5%	93.75	94.—
Banku narod. w w. a. na 12 m. 5%	—.—	—.—
przezn. do losowania po 5%	89 20	89 35
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	73.—	73.50
Węgier. Towar. ziemskie po 5%	82.—	82.50

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	97.50	98.—
detto detto w sreb. upr. za 100 zł. w. a.	87.50	88 —
Emis. z r. 1862 za 100 zł. wal. aust.	81.70	81 90
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	116.50	117.—
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	111 75	112.25
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	92 50	92.75
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	89.50	90.—
Kol. Glogn. po 100 zł. m. k.	79.—	80.—
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	95.50	96.—
Lloyda za 100 zł.	91 50	92.—
Uprzyw. czeska kol. zach. po 300 zł. w. a. (w srebrze) za 100 zł.	92.—	92 50
Połud. półn. kolej kom. po 5% za 100 zł.	76.—	77.—
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	97 25	97 75

6. Losy.

(za sztukę.)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	126.50	126 75
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	84 —	84.50
Poż. Trye. po 100 zł. m. k.	107.50	108.—
„ „ po 50 zł. m. k.	48.25	48.75
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	25.50	26.—
Esterhazego po 40 zł. m. k.	103 —	104.—
Salma „ 40 „ „	31.—	31.50
Palfiego „ 40 „ „	27.75	28.25
Clarego „ 40 „ „	26.50	27.—
St. Genois „ 40 „ „	27.50	28.—
Windischgrätza 20 zł. „	17.—	17.50
Waldsteina 20 „	18 25	18 75
Keglevicha 10 „	14 —	14.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	12.—	12.25

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	97.20	97 25
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Wrocław za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p.-n.	97 30	97 30
Genua za 100 lir. piem.	—.—	—.—
Hamburg za 100 M. B.	86 75	86 75
Lipsk za 100 tal.	—.—	—.—
Liwurna za 100 lir. tosk.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	115 25	115.30
Lugdun za 100 fr.	—.—	—.—
Medyolan za 100 lir. wł.	—.—	—.—
Marsylia za 100 fr.	45 75	45 75
Paryż za 100 fr.	45 80	45 85
Praga za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Tryest za 100 zł. w. a	—.—	—.—
Wenecya za 100zł. w. a.	—.—	—.—

(31 dni po okazaniu.)

	pien.	towar.
Bukareszt za 100 piast. wol.	—.—	—.—
Konstantynopol za 100 piast. tur.		—.—

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	5.47	5 48
dtto. pełnej wagi	5.47	5 48
Korona	15.85	15.90
20frankówka	9.27	9.29
Rosyjski imperyał	9.50	9.55
Talar związkowy	1.73	1.73½
Srebro	115.—	115.50

Kurs korony w c. k. kasach 13zł. 50c.

Odpowiedzialny Redaktor **Adolf Rudyński**.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.